

λασσαν, τὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Προσωνομάζουσι δὲ ὡσαύτως τοῦτο Μοναστήριον τοῦ Κρημνοῦ, ἕνεκα τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐπὶ πέτρας ἀποκρήνου. Ἐκ τούτου φαίνεται μία τῶν ὠραιότερων σκηνογραφιῶν ἐπὶ τῆς νήσου Πριγκίπου, καὶ ἐπὶ τοῦ τραχείος ἀκρωτηρίου, ἐφ' οὗ κεῖται ὁμώνυμος τῇ νήσῳ Μονή. Μέχρι τοῦ μέσου τῆς τελευταίας ἐκατονταετηρίδος ἡ Μονὴ αὕτη ἐξηρτᾶτο ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Χαλκηδόνος. Τῷ 1758 ἀνεκαινίσθη μετὰ τῆς προσκειμένης ἐκκλησίας ὑφ' ἐνός τούτων, τοῦ Ἰωαννικίου Γ' Καρατζᾶ, ἐκ τοῦ ἐπιφανοῦς ὁμώνυμου οἴκου καταγομένου, ὅστις ἐγένετο πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τρία ἔτη... Ἐν τῇ Μονῇ δὲ ταύτῃ καὶ ἐτάφη τῷ 1793, ἦν ἀφιέρωσεν εἰς τὸν Πανάγιον Ταφον. Αὐτὸς ἐφύτευσε καὶ τὰς ὠραίας ὑπαρχούσας ἐτι δενδροστοιχίας τῶν κυπαρίσσω, ὧν ἡ μὲν φέρει ἐκ τῆς Μονῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν κατοικίαν τοῦ ἱεράρχου, σήμερον μεταβληθεῖσαν εἰς ναυτικὴν ὀθωμανικὴν σχολήν, ἡ δ' ἐκ τῆς Μονῆς εἰς τὴν κωμόπολιν τῆς Χάλκης. Ἄλλ' ὁ Καρατζᾶς δένεινε ἄλλως ὁ μόνος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, οὐτινος ἡ τελευταία κατοικία κεῖται ἐν Χαλκῇ. Ἡ νῆσος αὕτη κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἐκατονταετηρίδας ὑπῆρξε τόπος ταφῆς ἀγαπητῶν ἱεραρχῶν πεπτωκῶτων ἐκ τοῦ παρελθόντος μεγαλείου, παιγνίων εὐτελῶν καταστάντων τῶν Σουλτάνων καὶ τῶν Μεγάλων Βεζυρῶν, πολλάκις δὲ καὶ ἀναξίων καλλιτέρας τύχης. Πλὴν τῶν ἐνταφιασθέντων ἐν τῇ Μονῇ Ἁγίου Γεωργίου, πλὴν τῶν ἐπτὰ ἢ ὀκτὼ τῶν ἐν τῇ Μονῇ τῆς Θεοτόκου ἢ τοῦ Προδρόμου, ὁ ναὸς ἐτι τῆς κωμοπόλεως Χάλκης περιέχει τὸν ταφον ἐνός τοῦλάχιστον αὐτῶν.

Πλείστοι ἄλλοι τῶν ἱεραρχῶν τούτων, ἀνίσχυροι κατασταθέντες, ἕνεκα τῆς δουλοφροσύνης αὐτῶν καὶ τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τοῦ ποιμνίου των, ἀναπαύονται ἴσως ἄγνωστοι παρὰ τὸ πλευρὸν εὐτυχιστέρων συναδέλφων των, ὧν ἐπιτομῆς πλάξ διεβίβασε τὰ ὀνόματα εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.

Ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Χάλκης, ἧς ἡ ἀγρία τοποθεσία εἶνε ἀξία ἐπισκέψεως, οἰκείται σήμερον ὑπὸ οἰκογενειῶν Ἑλλήνων, διατηρηθείσης μόνης τῆς ἐκκλησίας.

Τὰ εὐρύχωρα οἰκοδομήματα, ἅτινα ἐν κανονικῷ ῥυθμῷ βλέπει τις ἐκ τῆς ἀκτῆς ἐν δεξιᾷ τῆς κωμοπόλεως τῆς Χάλκης, καὶ παρὰ τοὺς πόδας τῆς Μονῆς, εἶνε ἡ ναυτικὴ ὀθωμανικὴ σχολή, ἐνταῦθα μεταφερθεῖσα ἐπὶ Μαχμούτ Β'.

A. M.

ΔΟΥΒΡΟΦΣΚΗΣ

Διήγημα Α. Πούσκιν.—Μετάφρ. ἐκ τοῦ ῥωσικοῦ.

[Συνέχεια· ἴδε προηγούμε. φύλλον.]

ΣΤ'

—Καὶ λοιπὸν τὰ πάντα ἐτελείωσαν! διανοήθη ὁ Βλαδίμηρος· τὸ πρῶτ' ἀκόμη εἶχα μίαν γωνίαν καὶ τεμάχιον ἄρτου, αὐριον δὲ ὀφείλω ν' ἀφήσω διὰ παντὸς τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ἐγεννήθην. Ὁ πατήρ μου, ἡ γῆ ὅπου ἀναπαύεται, θ' ἀνήκη τοῦ λοιποῦ εἰς ἄνθρωπον μισητόν, τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου του καὶ τῆς δυστυχίας μου!... Ὁ Βλαδίμηρος ἐσφιγξε τοὺς ὀδόντας, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ του προσηλώθησαν ἐπὶ τῆς εἰκόνας τῆς μητρὸς του, ἦν ὁ ζωγράφος εἶχε παραστήσῃ στηριζομένην ἐπὶ δρυφάκτου, φέρουσαν λευκὴν πρῶϊνὴν ἐσθῆτα καὶ ῥόδον ἐπὶ τῆς κόμης. Καὶ ἡ εἰκὼν αὐτῆ θὰ μείνῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐχθροῦ τῆς οἰκογενείας μου, ἐσκέφη, θὰ ριφθῆ εἰς τὸν σωρὸν τῶν ἀχρήστων ἐπίπλων, ἢ θ' ἀναρτηθῆ εἰς τὸν προδομον, ἵνα ἐπισύρῃ τοὺς σαρκασμοὺς τῶν δούλων του· εἰς τὸν κοιτῶνά της δέ, εἰς τὸ δωμάτιον ἐν ᾧ ἀπέθανεν ὁ πατήρ μου, θὰ κατοικήσῃ δούλος τις. Ὅχι, ὄχι! ἡ οἰκία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν με διώκει, οὔτε εἰς αὐτὸν δὲν πρέπει ν' ἀνήκῃ. Ὁ Βλαδίμηρος ἐσφιγξε τοὺς ὀδόντας, φοβερὸν δὲ διαλογισμοὶ τῷ ἐπήρχοντο. Αἰ φωναὶ τῶν ξένων ἔφθανον μέχρις αὐτοῦ· οὗτοι ἐφέροντο ὡς κύριοι, προστάσσοντες καὶ ἀπαιτοῦντες τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο, καὶ δυσαρέστως διακόπτοντες διὰ τῶν φωνῶν αὐτῶν τὰς θλιβεράς του σκέψεις. Ἐπὶ τέλους ἐπεκράτησεν ἡσυχία.

Ὁ Βλαδίμηρος ἀνοιξας σκευοθήκας καὶ συρτάρια, ἐνησχολήθη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγγράφων τοῦ μακαρίτου. Ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἦσαν λογαριασμοὶ οἰκιακῶν ἐξόδων καὶ ἐπιστολαὶ ἀφορῶσαι διαφόρους ὑποθέσεις. Ὁ Βλαδίμηρος ἐσχισεν ὅλα ταῦτα χωρὶς νὰ τ' ἀναγνώσῃ. Ἐξακολουθῶν τὴν ἐξέτασιν, εὔρε μετὰ τῶν ἐγγράφων φάκελλον φέροντα ἐπιγραφήν «ἐπιστολαὶ τῆς συζύγου μου.» Μετὰ μεγάλης συγκινήσεως ὁ Βλαδίμηρος ἐπελήφθη τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐπιστολῶν ἐκείνων χρονολογουμένων ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς τουρκικῆς ἐκστρατείας, καὶ διευθυνομένων εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Κηστενιέφκας. Ἡ σύζυγος τῷ περιέγραφε τὴν ἐν τῷ χωρίῳ ζωὴν της καὶ τὰς οἰκιακὰς αὐτῆς ἐνασχολήσεις, μετὰ τρυφερότητος παραπονουμένη διὰ τὸν χωρισμὸν των, καὶ παρακαλοῦσα αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς καλῆς του συντρόφου. Ἐν μιᾷ τῶν ἐπιστολῶν τῷ ἐξέφραζε τὴν ἀνησυχίαν της ὡς πρὸς τὴν ὑγείαν τοῦ μικροῦ Βλαδμήρου, εἰς ἄλλην δὲ ἐφαίνετο εὐχαριστημένη διὰ τὴν πρῶτον εὐφύϊαν τοῦ παιδός, εἰς ὃν προέλεγεν εὐτυχὲς καὶ λαμπρὸν μέλλον. Ὁ Βλαδίμηρος βυθισθεὶς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως εἰς κόσμον οἰκιακῆς εὐ-

Τὸ ἀποικιακὸν Κράτος τῆς Γαλλίας, ἧτοι αἱ ξέναι χῶραι, ἐφ' ὧν ἐπεκτείνεται ἡ γαλλικὴ κυριαρχία, περιλαμβάνει περὶ τὰ 28,500,000 κατοίκων.